

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Der er overvejelser om, hvor det ville være muligt at gennemtrumfe, at der kom nogle centre. Men det er klart, at de planer og de overvejelser vil jeg ikke fremlægge offentligt, før vi helt præcist ved, hvordan det skal gribes an, og før vi lige ved, om der også kunne komme en frivillig aftale.

Sådan er vilkårene jo ved den slags initiativer, at de først bliver offentliggjort den dag, man virkelig er parat til at køre sagen.

Med hensyn til det andet spørgsmål, sagsbehandlingstiden, er det rigtigt, at det også er noget, der i allerhøjeste grad indgår. Vi arbejder faktisk meget med at finde ud af, hvordan vi kan tilføre flere ressourcer, sådan at det nedbringer sagsbehandlingstiden. Men f.eks. et element, som hr. Knud Erik Hansen selv blev gjort bekendt med, var, da vi besøgte Flygtningenævnet, hvor Flygtningenævnet siger, at vi er ved at være ude at røre ved grænserne for vores kapacitet.

Og hvis Udlændingestyrelsen takket være flere ressourcer får ekspederet andre initiativer, får ekspederet flere sager, så risikerer vi, at Flygtningenævnet bliver en flaskehals. Og hvis de skal udvide kapaciteten ud over de mange flygtningenævner, de jo består af i dag, jamen så kan det være en helt ny struktur, de skal i gang med, som jeg ikke skal gå i detaljer med her.

Derfor det er klart, at det lyder nærliggende, det lyder besnærende, og der er ikke noget, jeg hellere ville end nedbringe sagsbehandlingstiden, også ved at bruge flere penge på at ansætte flere, hvad vi i øvrigt også gør. Men der er altså nogle indbyggede barrierer. Og hvor man når til dem, så er det ligesom nye systemer, vi skal til at opbygge, hvad der jo selvsagt er meget besværligt. Men det er helt klart, at det indgår.

Og jeg er helt villig til at diskutere, hvad man overhovedet kan gøre for at nedbringe den sagsbehandlingstid.

Knud Erik Hansen (SF):

Tak for svaret. Men jeg vil godt lige supplere igen og spørge: Hvornår? Altså jeg kan forstå, at ministeren ikke kan sige præcis, hvor man vil gribe ind, og hvordan man vil gribe ind. Det er klart en del af det spil, der foregår. Men nu er der her den 21. maj sendt breve ud til kommunerne. Hvor lang frist skal de have, før man vil gå i gang, og hvornår kan vi forvente, at der så kommer til at ske noget?

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Jeg kan desværre ikke komme det nærmere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2814

18) Til indenrigsministeren af:

John Vinther (KF):

»Finder ministeren det rimeligt, at en række kommuner i deres iver for at afsløre socialt bedrageri uden at have de fornødne forudsætninger herfor og hjemmel hertil udfører politimæssige opgaver såsom overvågning, affotografering og personlig henvendelse på mistænkt bopæl?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til indslag i DR's Nyhedsmagasin den 17. maj 2001.

John Vinther (KF):

I Danmarks Radios Nyhedsmagasin den 17. maj 2001 blev der bragt et indslag, der handlede om en række kommuner, der i deres iver for at afsløre socialt bedrageri gik ud over det, der følger af lovgivningens rammer for, hvad kommunen må.

Kommunerne må med lovhjemmel naturligvis bruge de oplysninger, kommunerne har i egne databaser. Det er først og fremmest oplysninger af skattemæssig karakter, hvor man kan tjekke indkomsten. Derudover må kommunerne også rette henvendelse til banker og andre for at få oplysninger omkring kontomæssige forhold.

Men en række kommuner går længere end det. De laver decideret overvågning. De fotograferer foran mistænkt bopæl, og de retter i en række tilfælde personlig henvendelse på bopælen. Det er ulovhjemlet og derfor nødvendigvis ulovligt. Og det er selvfølgelig interessant at høre, om ministeren finder, at det er rimeligt.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Nej, det er selvfølgelig ikke rimeligt, hvis der er kommuner, der overtræder loven, selv om man kan sige, at det er forståeligt af hensyn til at bremse socialt snyd.

Det er jo sådan – og det er for så at begynde med konklusionen – at vi jo for et års tid siden vedtog den nye CPR-lov, og der havde vi en me-